

Наука III тисячоліття: пошуки, проблеми, перспективи розвитку

плановані відразу вже як поліпропозитивні, у той час як приєднувальні конструкції - як монопропозитивні. Комунікативна організація цих речень теж різна: оскільки, відповідно до принципу творення приєднувальної конструкції, автор повідомлення спочатку не планує в свідомості співвідносити дві ситуації об'єктивної дійсності, то він і не планує їх градувати, а отже, має зовсім інше комунікативне завдання.

Отже, сполучники *а й, але й, та й, ще й, а ще, а ще й, та ще, та ще й, більше того, до того ж, а до того ж, і до того ж, а ще до того, крім того, а крім того, а ще більше, та ще більше, а найбільше, навіть, і навіть, і то, а також, а то* йналежать до групи власне приєднувальних сполучних засобів. Такий розподіл матеріальних реалізаторів приєднувальної семантики є більш точним, оскільки вище перераховані сполучники можуть поєднувати в одну складну структуру дві предикативні частини, лексичний склад яких засвідчує градаційний відтінок, проте основною семантикою речення буде приєднувальна. Саме на останню вказують сполучники, приєднуючи до основного повідомлення додаткову інформацію.

Література

1. Весельська Г. С. Нові явища у функціонуванні сурядних сполучників в українській мові кінця XX - початку XXI ст. : монографія / Г. С. Весельська. - Житомир : Видавництво ЖДУ, 2014. - 159 с.
2. Городенська К. Г. Сполучники української літературної мови : монографія / К. Г. Городенська. - К. : Інститут української мови; Видавничий дім Дмитра Бураго, 2010. - 208 с.
3. Спільник Т. М. Градаційне відношення в структурі складних сполучникових конструкцій сучасної української мови : автореф. дис. ...канд. філол. наук : 10.02.01 / Т. М. Спільник. - Харків, 2004. - 20 с.

СЕМАНТИЧНА КЛАСИФІКАЦІЯ ІТАЛІЙСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ, ЯКІ ХАРАКТЕРИЗУЮТЬ ЛЮДИНУ

Автори

(Топалова Т. В. студентка; Ципоренко Л. Д., старший викладач)
Маріупольський державний університет, місто Маріуполь, Україна

Фразеологія - одне з самих яскравих і дієвих засобів мови. Сучасні фразеологічні дослідження охоплюють широке коло проблем, пов'язаних з семантикою, структурою і складом фразеологізмів, особливостями і правилами їх функціонування. Протягом всієї історії вивчення фразеології було зроблено декілька спроб створити універсальну типологію всіх ФО за різними ознаками: граматичними, лексичними, семантичними, тощо. Але більшість мовознавців пришли до висновку, що зробити це неможливо, тому що фразеологічний склад кожної мови є відображення історії та культури країни, на теренах якої розповсюдились ці ФО. Щодо, складання саме семантичної класифікації, лінгвісти радять виділити декілька компонентів задля розподілу. В даній роботі ми відокремили один загальний компонент, тобто, ФО, які характеризують

II Міжнародна науково-практична інтернет-конференція (25-26 квітня 2018 р., м. Бердянськ)

людину, а ця категорія, в свою чергу, була поділена на менші за значенням і обсягом типи.

Звертаючись до історії культури Італії, першим виділеним компонентом для поділу ФО, які характеризують людину, стає біблеїзми та релігійна термінологія. Отже, перший тип італійських фразеологізмів, які характеризують людину:

- Andare per il nome di Dio;
- Dagli amici mi guardi Dio, dai nemici mi guardo io;
- Morire in Dio;
- Vedere il volo dell'andelo, тощо.

Другим нами був обраний гастрономічний компонент, так як, їжа та мистецтво кулінарії відіграють важливу роль в житті італійців. Саме гастрономія знайшла найбільше відображення у фразеологічному складі мови. Фразеологізми, які характеризують людину, з гастрономічним компонентом:

- Essere molle di vino;
- Stare (vivere) come un topo in ua forma di cacio;
- Vino dentro, senno fuori, та інші.

Італійці, як і більшість народів світу, намагаючись пізнати та охарактеризувати людину, її внутрішній світ, порівнюють її з птахами, тваринами, або з представниками флори, тому наступний тип - це ФО, які характеризують людину з назвами рослин, тварин, тощо:

- Il fatto dei cavalli non sta nella groppiera;
- Non entrano mai mosche in bocca chiusa;
- Che mosca ti piglia;
- Fior dei fiori, тощо.

А, також людину та її почуття завжди порівнюють зі станами природи, а саме італійський характер, має багато спільного з природними явищами. Отже, італійські фразеологізми, які характеризують людину, з назвами природних явищ:

- Avere il vento in poppa;
- Avese il vento in sè;
- Con le mani piene di vento;
- Morire nella neve, та багато інших.

Колір, майже у всіх мовах світу, має подвійне значення та активно використовується в переносному значенні. Наприклад, в українській мові червоний колір часто символізує людину закохану, а в італійській мові, навпаки, має дещо негативне значення, тобто людина зла, або самозакохана. Метафоричне значення кольорів дало змогу багатьом італійським письменникам порівнювати їх з людиною, її характером та настроєм. Отже, італійські фразеологізми, які характеризують людину, з компонентом кольору:

- Rosso come un'anguria;
- Avere il cintolo rosso;
- Avere il culo cotto nei ceci rossi;
- Verde come un aglio, тощо.

Отже, вибираючи різні компоненти, можна розширити дану типологію, наприклад, фразеологізми, які характеризують людину, з числівниками або з назвами міст, з міфологізмами, тощо. Але, таким чином, вона може бути нескінченною, що, можливо і стало головною проблемою лінгвістів та італознавців,

Наука III тисячоліття: пошуки, проблеми, перспективи розвитку

які намагалися створити універсальну семантичну типологію фразеологізмів. Головним принципом вибору компонентів для даної типології стала можливість порівняння того чи іншого явища, процесу, предмету з характером, зовнішністю та особливостями людської натури.

ІТАЛІЙСЬКА МЕТАФОРА БАРОКО НА ПРИКЛАДІ ПОЕЗІЇ ДЖАМБАТТІСТА МАРІНО

Ципоренко Л.Д., *старший викладач кафедри італійської філології;*

Філіппова А.С., *студентка IV курсу*

Маріупольський Державний Університет, місто Маріуполь, Україна

Здатність мови до тропеїчності робить її багатшою на переносні значення й відтінки, динамічнішою, свіжішою й образнішою. Метафори збагачують наше мовлення. Використовуючи слова у переносному значенні, ми відтворюємо яскравий образ, насичений оцінкою до цього предмету. Метафори збагачують нашу мову при цьому не затрудняють сприйняття змісту. Вони передають не тільки виразність мовлення, проте й образність, витонченість, розширюють авторську думку, допомагаючи зрозуміти задумку письменника та красу рідної мови.

Метафоричність вживання є однією з можливостей створення експресії, оскільки вона, зазвичай, пов'язана з семантичними зрушеннями, що зумовлює додаткову експресивну насиченість тексту загалом. Тому є важливим остаточне розуміння вживання однієї чи іншої метафори, перш за все заради вірного толкування змісту та основного задуму того чи іншого автора.

Перш за все слід відзначити, що метафора, як будь-який троп літератури, розвивався протягом століть, набував занепаду та розквіту. Метафору або виключали з поезії, або занадто використовували задля пишності та величності. Метафора набула свого розквіту в період бароко. Письменники та поети в епоху бароко сприймали реальний світ як ілюзію та сон. Реалістичні описи часто поєднувалися з їх алегоричним зображенням. Широко використовувалися в цю добу окрім метафор ще й символи, театральні прийоми, графічні зображення, наприклад, коли рядки віршів утворюють малюнок, насиченість риторичними фігурами, антитезами, паралелізмом, градаціями, оксиморонами.

Світогляд і естетика Маріно були типовими для мистецтва бароко. Йому притаманний гедонізм, з одного боку, і уявлення про тлінність і дисгармонію всього сущого у всесвіті - з іншого. Завдання поета Маріно вбачав у тому, щоби дивувати читача незвичними співзвуччями, несподіваними й ускладненими метафорами, порівняннями, антитезами, цитатами та парафразами авторів попередніх епох. Маріно зазначав, що метою поета є «дивовижне та вражаюче», а хто не здатен здивувати, повинен «іти у стайню». Маріно став винахідником характерної барокової поетичної форми - «кончетто». Це були словосполучення з несподіваними мовними зворотами, парадоксальними епітетами, оксюморонами. У поезії Маріно натрапляємо на «радісний біль», на «багатого жебрака», і на «німого промовця», зірки в нього - «жаринки вічного кохання» та «смолоскипи поGREбу».